

סמל
יצחק (איציק) אליהו
בן ג'ולט ואליע

חיל שריון
נפל ביום כ' בסיון תשמ"ב (11.06.1982)
בן 32 בנופלו
מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי נתניה

סיפור חייו

בן ג'ולט ואליע, נולד בשנת 1950 בעירק. בהיותו בן 40 ימים עלה יצחק עם הוריו לארץ. המשפחה השתקעה בנתניה, ושם התחיל יצחק ללמוד בבית-הספר "מסילות". אחרי שהשלים שמונה שנות לימוד הוא יצא לעבוד כפועל במלטשת יהלומים. הוא המשיך להשתלם בעצמו ורכש השכלה כללית.

בפברואר 1968 התגייס יצחק לצה"ל ושירת בחיל-השריון. אחרי אימוני טירונות הוא עבר קורס מ"כים בחרמ"ש, עלה לדרגת רב"ט, וכשנה לאחר-מכן עלה לדרגת סמל, אחרי שעבר קורס מש"קי חרמ"ש.

כשהשתחרר משירות חובה בנה יצחק את ביתו בנתניה והקים משפחה. יצחק היה אב מסור, בעל למופת ובן טוב. הוא המשיך לעבוד כפועל חרוץ במלטשת יהלומים, למד היטב את המקצוע ופתח מלטשה משלו. הוא התקבל כחבר בבורסת היהלומים. יצחק היה מקובל על פועליו, דאג לצורכיהם וסייע להם רבות.

כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים הוא גויס לשירות ולחם עם יחידתו בחזית. בתקופת שירותו במילואים המשיך יצחק להשתלם במקצועות צבאיים שונים, ובאוגוסט 1976 עבר קורס מפקדי מרגמות.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל יצחק לא גויס בשלב הראשון של המלחמה וחש עצמו פגוע עקב כך, עד שביום 8.6.1982 נקרא לשירות. הוא לחם כמפקד מרגמות בציר מיכה בבקעת הלבנון. יחידתו הייתה בתנועה לחילוץ גדוד, שנאבק בכוחות סוריים. ביום כ' בסיון תשמ"ב (11.6.1982) פגע פגז של טנק סורי ביחידתו ויצחק נהרג. בן 32 היה במוותו.

יצחק הובא למנוחות בבית-הקברות בנתניה. הוא השאיר אחריו רעיה, שתי בנות, אם, שלושה אחים ואחות. במכתב תנחומים כתב שר הביטחון אריאל שרון למשפחתו: "סמל יצחק אליהו נתן את חייו למען מולדתו. הוא שירת בחיל השריון, היה חייל מסור, הצטיין בתפקידיו ועזר לזולת".

מפקד יחידתו כתב עליו למשפחתו: "יצחק נפל בגבורה בקרב הקשה שהתנהל נגד כוחות הצבא הסורי, כאשר חטיבתו חשה לעזור בחילוץ גדוד אחר שנלכד במארב כוחות האויב. בנופלו הציל חיי לוחמים רבים".

(דף זה חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

